

Kjære Tor - kjære medvandrer og kollega.

Jeg hilser deg fra kirken som du har gjort tjeneste i gjennom 40 år, - og i særdeleshet fra Bispemøtet.

Du kan snart se deg tilbake, – undre deg og glede deg over en trofast tjeneste - preget av din kjærlighet og trofasthet til Kristus og til folket.

Da du ble utnevnt til biskop, ble du omtalt som Tor, den trøndske - og du har ønsket, og du har blitt trønderbiskopen.

Ofte har vi hørt deg snakke om kristendom på trøndersk og sagt at trønderne har det slik at kristendom er lettere gjort enn sagt. Nå har det ikke alltid vært lett for en bergenser forstå akkurat dette. Men du har i tjenesten din både tolket og løftet opp landsdelen som er din. Og vi som har kjent deg siden studiedagene, har ikke unnlatt å merke at du også har blitt mer og mer trønder, også i din tale - ord som vårrå og våttå og kjerk har med årene blitt endel av ditt språk. Det har virket frigjørende, tror jeg.

Du har hatt omtrent alle dine presteår i Nidaros, kalt til stiftskapellan av biskop Tord Godal, - fikk du noe tid nær han, - mens du fikk de fleste årene som nærmeste medarbeider til biskop Kristen Kyrre Bremer. Han fikk du en helt spesiell relasjon til. Du har sagt at han har vært som et forbilde for deg, og du fulgte også han forbilledlig i de årene han fikk som pensjonist. Du var ikke ofte sørpå uten å ta en tur til Rygge og besøke Hanna og Kristen Kyrre.

Det var betagende.

Det er en kvalitet i å gi ære til dem som har gått foran.

Etter tiden som medarbeider for biskopen, fikk du viktige år i Domkirken, før du ble prost i Byåsen. Samlet gjorde dette at da du ble vigslet her i advent i 2008, visste du godt både hva det vil si å være menighetsprest og å være biskop.

Da du kom inn i Bispemøtet, var tema 12. Biskop og preses blitt aktuelt.

Du hadde din klare oppfatning om at Nidaros domkirke måtte bli sentrum i et nytt bispeembetet i vår kirke.

Du ble ikke omfavnet av vårt kollegium i dette. - Jeg tror ikke det første BM er det du ser tilbake på med størst glede.

Men du stod på din overbevisning, - og din rolle i den saken kan ikke overvurderes. Du viste styrke og standhaftighet som kostet.

Men du hoverte ikke da Stortinget fattet sin beslutning - du utviste stor klokskap og sterk vilje.

I Bispemøtet har du vært en kollega, som har vist en særlig omsorg for de nyankomne. I våre samtaler har du ofte løftet frem den andres perspektiv, - litt uti samtalene har du kommet med viktige og ofte litt annerledes bidrag, gjerne i form av en fortelling.

Du har satt ord på at du har ønsket å være biskopen for de minste, de utenfor, de marginaliserte.

Dette har satt sitt preg og formet ditt store engasjement for sørsamisk kultur og kirkeliv, som har vært et av dine hjerte barn, og som du har sagt har beriket deg på en særlig måte.

Det har vi merket.

Du har et blikk og en følsomhet overfor dem som har et strevsomt liv, som jeg tror også har vært utfordret ved at du samtidig skulle være en sterk leder med både ansvar og myndighet.

Fortelleren Tor - det er for meg en treffende karakteristikk av deg.

Ingen som deg fryder seg over din egen gode fortelling eller treffende replikk, - og der er et vell av de. Du har sagt at du lærte dette som barn oppvokst i et samvirkelag der folk møttes og fortalte. - Du forteller på en måte som ikke setter andre i forlegenhet, men som løfter opp underfundigheter og dermed det folkelige.

Fortelleren Tor trer også frem, ofte med litt uortodoks vandring og geberder, for å kommunisere det kristne budskapet, - selv i nasjonalhelligdommen. Bruken av bibelfortellinger for å levendegjøre evangeliet gjør deg til en forkynner som treffer mange og som gir nye perspektiv. Ofte har vi hørt deg si at i møte med Jesus blir mennesker vakre, fordi de blir omfavnet av nåden som lar oss rette ryggen.

Det er også fortelleren Tor som har åpnet dette kirkerommet for dem som kommer inn hit, - ved din kunnskap om kirken, men også ved dine egne opplevelser av ydmykhet og trygghet under de store hvelvene.

Tor, vi to har stått sammen som to biskoper i Nidaros bispedømme. Det var ikke gitt hvordan det skulle organiseres og fungere.

Du har vært bevisst på at det var din oppgave å gi rom til preses, med den følge at du måtte tre til side. Det har ikke bare vært enkelt for deg.

Jeg vil takke deg for den åpenhet, smidighet og respekt som du har vist. - Jeg er ikke sikker på at noen andre kunne fått dette til å fungere bedre.

Og jeg takker også for din omsorg, i tider som har vært krevende.

Du er i ferd med å fullføre løpet, og du er spent på det som følger;

Tor, - med din nærhet til livet, med din gode alminnelighet og med din glede i møte med medmennesker er jeg sikker på at det venter deg mye velsignelse i dagene og årene du får etter denne dagen, ikke minst med din kjære Gunhild som har stått sammen med deg i tjenesten.

Du vet at plassen etter deg vil bli fylt, men vi vil savne deg, du biskop Tor, den trøndske.

Må Gud velsigne deg og bevare deg.